

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Australia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a Protocolului anexat, semnate la Canberra, la 2 februarie 2000

Analizând proiectul de Lege pentru ratificarea Acordului între România și Australia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și a Protocolului anexat, semnate la Canberra, la 2 februarie 2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.149 din 28.08.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri :

1. În Expunerea de motive ar fi trebuit să se motiveze soluția înscrisă în art.24 alin.(2) din Acord, care înlătură aplicarea termenului de prescripție , prevăzut de legislațiile interne ale Statelor Contractante, deoarece, potrivit legislației române în vigoare (Decretul nr.167/1958), orice clauză care se abate de la termenul de prescripție extinctivă (3 ani) este nulă.

De altfel, soluția respectivă nu are sens, deoarece, potrivit alin.(1) al aceluiași articol, cererea pentru restituirea impozitelor plătite în plus trebuie depusă în termen de 3 ani, termenul de prescripție fiind eliminat numai în ceea ce privește aplicarea "soluției astfel convenită" (alin.(2)), ceea ce nu este suficient de clar.

2. Cu privire la textul Acordului, semnalăm următoarele:

a) la art.1 alin.2, în locul sintagmei ".... în esență similare", ar fi trebuit să se spună "... în mod substanțial similare", pentru ca textul în limba română să fie identic, pe fond, cu cel în limba engleză;

b) la art.3 alin.1, formularea "... în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită", este inutilă atâta vreme cât în textul Acordului nu se face nici o mențiune în sensul că termenii trebuie să fie înțeleși altfel decât au fost definiți;

c) la art.3 alin.1 lit.(a), în loc de "potrivit normelor și **principiului** dreptului internațional ..." trebuia să se spună "...potrivit normelor și **principiilor** dreptului internațional", pentru că dreptul internațional nu are un singur principiu;

d) la art.9 alin.3 se repetă de mai multe ori unele formulări imprecise ("acel celălalt stat", "primul stat menționat"), ceea ce face dificilă înțelegerea corectă a textului;

e) la art.23 alin.1 lit.(a), există două dispoziții contradictorii; astfel, după ce se spune că România va scuti de impozit pe rezidentul său care realizează venituri impozabile în Australia, se precizează că "totuși, România poate lua în considerare, în calculul impozitului asupra venitului rămas al rezidentului respectiv, veniturile ... scutite", ceea ce contravine sensului Acordului, al cărui scop este tocmai evitarea dublei impuneri; o abatere similară de la principiul evitării dublei impuneri există și la art.10, referitor la impozitul pe dividende;

f) la art.24 alin.2, ar fi trebuit să se spună "... **legislațiile interne ale Statelor Contractante**" (ca în textul în limba engleză), nu "... **legislația internă a Statelor Contractante**", pentru că nu există o legislație internă comună ambelor State Contractante.

g) la art.24 alin.2, formularea "... dacă reclamația îi pare întemeiată ..." nu este adecvată textului unui acord internațional; ar fi trebuit să se spună "dacă apreciază/consideră că reclamația este întemeiată";

h) la clauza finală, formula consacrată de practica noastră convențională este "Drept pentru care ...", nu "Drept care ...".

i) textul Acordului este o traducere greoaie, din limba engleză, care, de multe ori, nu ține seama de topica frazei în limba română și nici de terminologia specifică înțelegerilor internaționale (art.9, 10 etc.).

PREȘEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 990/2092.000